

DECIZIE

08 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Toma Cristian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Toma Cristian XXXXX, născut la XXXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXXX, str. XXXXXX, nr. XX, ap. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.07.2018– 11.10.2018;

Instanța de apel: 08.11.2018–20.02.2019;

Instanța de recurs: 05.04.2019 – 08.07.2019.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 11 octombrie 2018, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, Toma Cristian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 15 000 lei.

S-a dispus încasarea de la C. Toma în beneficiul bugetului de stat cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare -suma de 944 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că C.Toma la 15.02.2018 aproximativ la orele 18³⁰ aflându-se la etajul 4 al scării nr. 2 din blocul locativ amplasat în str. XXXXXX din mun. Chișinău, intenționat, a păstrat la sine în scopuri personale în două pachetele improvizate din hârtie de culoare albă, substanță cu aspect de pulbere de culoare albă, care conform raportului de expertiză nr.34/12/1R-1800 din 07.05.2018 reprezintă PVP (a-pirrolidinovalerophenone) cu masa totală de 0,079 gr., ceea ce conform Tabelului I din Hotărârea Guvernului 1088/05.10.2004 reprezintă substanțe stupefiante, în proporții mari.

3. Nefiind de acord cu sentința, cu apel a contestat-o acuzatorul de stat, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei și în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui C. Toma recunoscut vinovat în baza art.217 alin.(2) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa cu amendă în sumă de 525 unități

convenționale. Încasarea de la inculpatul C. Toma în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1 680 lei.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele:

-prin Legea nr.207 din 07.11.2016 au fost operate modificări în sancțiunile articolelor din Codul penal fiind stabilite limite generale a pedepsei amenzii pentru persoanele fizice de la 500 la 3 000 unități convenționale.

- în cazul când limita minimă specială este sub pragul prevăzut de limita minimă generală și cauza se examinează în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa amenzii urmează a fi calculată (scăzută) doar din acea limită care depășește limita prevăzută de art.64 alin.(3) Cod penal, fără a fi posibilă coborârea sub limita minimă specială, care și așa este inferioară celei generale;

- în cazul aplicării pedepsei cu amenda inculpatului C. Toma, pedeapsa amenzii urma să se încadreze în limitele de la 400 la 525 u.c. or, limitele de pedeapsă stabilite la art.64 alin.(3) Cod penal sunt intangibile;

- instanța de judecată la pronunțarea sentinței, greșit a dispus încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime doar de 994 lei în contul statului pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-1800 din 07.05.2018, or în partea dispozitivă a raportului vizat este indicată suma de 1 680 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 20 februarie 2019 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința în partea ce se referă la pedeapsă și în partea încasării cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

- lui C. Toma recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa amendă în mărime de 500 unități convenționale.

- s-a dispus încasarea de la C. Toma în beneficiul statului suma de 1680 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a reținut că, deși instanța de fond la pronunțarea sentinței, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La acest capitol Colegiul a reținut că prima instanță pripit a reținut ca fiind o circumstanță atenuantă – recunoașterea vinei, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică, or recunoașterea vinovăției a fost o condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, respectiv inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei.

La caz, Colegiul penal a conchis că soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și prejudiciile ce implică fenomenul drogurilor. Prin urmare, păstrarea drogurilor fără scop de înstrăinare, de asemenea, necesită un regim sancționator mai dur pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei. În consecință instanța de apel a conchis că inculpatului urmează a i se stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, care în viziunea instanței de apel va fi una echitabilă și proporțională.

Referitor la soluția instanței de fond în partea soluționării chestiunii privind încasarea

cheltuielilor judiciare Colegiul a statuat că, în speță, costul expertizelor a constituit suma de 1 680 lei și nu 944 lei, iar careva temeuri pentru a-l scuti parțial pe inculpat de la achitarea cheltuielilor de judecată nu s-au stabilit.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o avocatul T. Guțu, care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, argumentând următoarele:

- la individualizarea pedepsei instanța de fond just a aplicat prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și i-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale;

- în dispoziția art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, nu este menționat că inculpatul va beneficia de reducerea pedepsei doar din limita maximă;

- este justă și întemeiată soluția instanței de fond care a redus cu 1/4 pedeapsa minimă cu amendă de la 400 la 300 unități convenționale;

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din textul recursului declarat, rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârea contestată doar în partea stabilirii pedepsei, considerând că aceasta este prea aspră și greșit individualizată.

Așadar, având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul penal nu se va pronunța asupra acestor aspecte, dar va analiza alegațiile recurentului în privința hotărârii instanței de apel referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei.

Colegiul penal menționează că în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Totodată, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, categoriile pedepselor sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă, până la cea mai aspră – detențiune pe viață.

În prezenta speță, norma penală în baza căreia a fost condamnat C. Toma prevede amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 ore sau închisoare de până la 1 an.

Prin urmare instanța de apel ținând cont de personalitatea inculpatului, corect a conchis că scopul pedepsei penale poate fi atins prin stabilirea celei mai blânde pedepse – amenda, însă cuantumul acesteia luând în considerație gravitatea infracțiunii comise, care prezintă un pericol sporit pentru societate și atentează la securitatea relațiilor sociale cu

privire la circulația legală a substanțelor narcotice, urmează a fi majorat.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată trebuie să se conducă de limitele pedepsei stabilite de sistemul dreptului penal, care sunt relativ determinate. Aceste pedepse sunt: minimum și maximum prevăzut de fiecare infracțiune în parte.

Astfel, lui C. Toma în baza art.217 alin.(2) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică în limitele prevăzute de lege și totodată, s-a luat în considerație faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel corect și-a argumentat poziția la aplicarea pedepsei care este una echitabilă, stabilită în limitele legii și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, luându-se în considerație comportamentul inculpatului până și după comiterea infracțiunii, precum și atitudinea lui față de infracțiunea comisă, de consecințele acesteia și care va fi în măsură să atingă scopul pedepsei penale, prevăzute la art.61 Cod penal - restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului.

De asemenea, Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.art.7, 61, 64 alin.(3), 75 și 76 Cod penal, iar pedeapsa stabilită inculpatului C. Toma sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, este una echitabilă și proporțională faptei comise.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs conchide că în speța dată, n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei atacate, în consecință impunându-se declararea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Toma Cristian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Toma Cristian*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac